

COURT CASE & ROCK ICON

Never a dull moment met Courtney Love. De weduwe van Kurt Cobain, rockgodin, filmster en recent Saint Laurent-model wordt in juli 50 jaar en schopt nog immer tegen heilige huisjes aan, inclusief dat van haarzelf. Hoe heeft het zover kunnen komen? Een bescheiden reconstructie.

Tekst ANNEMIEK VAN GRONDEL Fotografie HEDI SLIMANE

Paradiso, Amsterdam, 24 april 1995. Nog ruim een uur te gaan voordat we het podium op moeten, in de bovenzaal. Alle tijd. Met de andere meiden van Bitchcock, dat het naprogramma van Hole verzorgt, zit ik in een geïmproviseerde kleedkamer boven in Paradiso. We brengen make-up aan, stemmen gitaren, schrijven setlisten, bijten nagels. Een hoofd verschijnt om de hoek van de kamer: Gereedmaken, nu, direct! Courtney Love, frontvrouw van Hole, heeft er na amper een halfuur spelen in de grote zaal beneden schuimbekkend de brui aan gegeven. Nadat iemand vanaf het balkon een bekertje cola op haar heeft gegooid, is ze op bewonderenswaardig snelle wijze via een kabel naar boven geklommen om op het publiek in te slaan. Omdat de schuldige is gevlucht, is mevrouw Love-Cobain onverrichter zake naar haar bandleden teruggekeerd om het concert te hervatten. Maar wanneer ze daar, nog natierend, opnieuw een plas – ditmaal bier – over zich heen krijgt, is de maat vol. Na een hartgrondig « *Go fuck yourself* » stampet de hoogblonde Amerikaanse in haar *babydoll dress* buiten zichzelf van woede het podium af. Concert gestaakt. Een groot deel van het morrende publiek begeeft zich naar de bovenzaal voor de karige troostprijs: vier gehaast musicerende meiden die nerveus hopen dat de teleurgestelde toeschouwers of de prima donna *Herself* geen verhaal komen halen.

Het verhaal is op zich niet curieus. Courtney maakt vaker misbaar tijdens optredens, mept mensen in de kleedkamer of is tijdelijk van de wereld door drank en drugs. Later dat jaar, in New York tijdens de laatste gig van het reizende rockcircus Lollapalooza, struikelt en valt ze op weg naar het podium, totaal verdoofd door de tranquillizers. Courtney Love zou Courtney Love niet zijn als ze slechts kalm had gereageerd op het bekertjesincident in Paradiso. Deze vuige rockgodin, backstage bitch, manipulator, grootverbruiker, namedropper en onvervalste dramaqueen staat

erom bekend dat ze een groots en meeslepend leven wenst te leiden, in de spotlights. Een leven waarin zij niets of niemand uit de weg gaat om te bereiken wat ze wil: wereldfaam. Linksom of rechtsof. Bekend worden was al vroeg een droom van Courtney en, het moet gezegd, ze is er cum laude in geslaagd.

Over dat veelbewogen leven, dat in juli een halve eeuw bestrijkt, is veel geschreven, gesproken en gespeculeerd, niet in de laatste plaats door haarzelf. Courtney Michelle Harrison, geboren op 9 juli 1964 in San Francisco, was *born for trouble*, zeggen sommigen nu. Maar ze groeit niet bepaald onder de meest rooskleurige omstandigheden op.

Haar moeder, Linda Risi, een hippie die ronddwaalt over San Francisco's Haight Ashbury, is pas 19 jaar oud als ze bevalt van Courtney, na een korte romance met Hank Harrison, manager van de Warlocks (voorloper van de Grateful Dead), en later auteur van onder meer, o ironie, het *Drug Crisis Handbook*.

RUNAWAY

Ze scheiden als Courtney pas vijf jaar oud is. Dan begint een leven van rondreizen, verschillende communes en stiefvaders. Risi krijgt vijf kinderen van vier mannen. Ze werkt als Gestalttherapeut, maar het lukt haar niet haar oudste dochter te duiden. Courtney heeft driftbuien en er heerst constante spanning in huis. Als ze emigreren naar Nieuw-Zeeland brengt Linda haar dochter daar onder bij een vriendin, bij wie Courtney het niet lang uithoudt. Ook andere gastgezinnen in Oregon, Londen en Portland zijn geen succes, evenmin als een korte hereniging met haar vader in San Francisco en later Dublin. Courtney haat autoriteit, loopt om de haverklap weg en belandt in meerdere heropvoedinginternaten. Niet toevallig ontwikkelt ze een fanatieke *crush* op de vrouwelijke muzikanten The Runaways, die een bestaan als *juvenile delinquents*

« LANG VOORDAT ZE EEN STER WERD KON JE SIMPELWEG NIET OM COURTNEY HEEN »

verheerlijken. Ze raakt bevangen door new wave en punk en hangt rond in ‘the camp’, tussen de junkies en outcasts van Portland. Daar wordt ze benaderd door een schimmige figuur die haar een baantje als erotische danseres in Japan aanbiedt. Ze is dan 15 à 16 jaar oud. Weer terug schept ze tegen wie het maar horen wil op over haar halfjaar als ‘seksslavin’.

Het stripperwereldje trekt en ze verdient de kost in verschillende clubs in Portland, aangevuld door een maandelijks toelage uit een fonds van haar grootouders. In haar vrije tijd is ze te vinden in het opwindende nachtleven, waarin ze avonturen met diverse rockmusici beleeft. Haar voorkeur gaat altijd uit naar de zanger. Tijdens een verblijf in Dublin bij haar vader ziet ze Julian Cope van de Teardrop Explodes optreden, wordt halsoverkop verliefd en volgt de zanger naar zijn homebase Liverpool, de stad waar het begin jaren tachtig ‘allemaal’ gebeurt. In de Liverpool scene maakt ze zich al snel berucht door haar drank , drugs en pillenconsumptie en opdringerige gedrag, totdat ze de deur wordt gewezen door een getergde Cope. « *Lang voordat ze een ster werd, zelfs voordat ze showbizzlooks had en de artiestennaam Love aannam, kon je simpelweg niet om Courtney heen* », schrijft Melissa Rossi in de biografie *Courtney Love: Queen of Noise*.

BETTY COURTNEY CLINIC

Courtney is terug in Portland en krijgt een dj baantje in undergroundclub The Metropolis. Ze heeft geproefd van de aandacht en besluit zich te storten op haar volgende project: Rozz Rezabek, de zanger van het locale Theatre of Sheep, tot nationale beroemdheid te maken. Hoewel hij verloofd is, maakt ze hem het hof door zich op te werpen als zijn stylist en pr dame. Een tumultueuze knipperlichtrelatie volgt. Na de zoveelste ruzie verhuist Courtney enige tijd naar vrienden in San Francisco. Ze bezoekt er de undergroundclubs die ze uit de verhalen van Rozz kent, gaat opnieuw strippen en belandt in de harddrugscene voordat ze vol verhalen en zakken met heroïne een glorieuze rentree maakt in Portland. Eind 1983 is daar een subcultuur ontstaan van DIY kunstenaars en muzikanten, die ze gretig infiltreert. Weldra staat Courtney bekend als ‘betty’: een groupie die in ruil voor een backstagepasje of wat dope makkelijk tussen de lakens is te praten. Ook het matras van Rozz zoekt ze weer op, maar dat loopt al gauw uit de hand. Als ze het interieur in zijn appartement kort en klein heeft geslagen, vlucht Rozz weg uit Portland, met achterlating van zijn band en veelbelovende carrière.

Een nieuwe fase breekt aan voor Courtney. Ze ontmoet Kat Bjelland, die evenals zij een slechte moeder dochterrelatie kent en gesteld is op jongens, drugs, strippen en sexy vintagekleding met ruches en kant. De zogenaamde ‘Kinderwhore look’ wordt hun imago als ze samen met Kat op gitaar en Jennifer Finch op bas gaat jammen,

Courtney op zang. De band Sugar Baby Doll gaat al snel ten onder aan ruzies maar luidt wel de drie bekendste alternatieve vrouwenbands van de jaren negentig in: L7 (Jennifer), Babes in Toyland (Kat) en Hole (Courtney).

KURT COBAIN

In haar volgende woonplaats Los Angeles ontmoet Courtney tussen het strippen door cultregisseur Alex Cox, die haar een kleine rol in *Sid and Nancy* bezorgt, al is het tot haar grote spijt niet die van junkie Nancy Spungen (vermoord door haar vriend, de Sex Pistols bassist Sid Vicious). Ze vertrekt voor opnamen naar New York, legt en passant terug in Portland per ongeluk een logeerappartement in de as en woont in Vancouver, Portland en Minneapolis. Een korte verhouding met een muziekwinkeigenaar, die haar leert gitaar spelen, verveelt algauw. Van hem steelt ze geld voor een treinreis naar L.A., waar ze haar strip en groupiecarrière vervolgt en een blauwe maandag is getrouwd met een zanger, James Moreland. Ook formeert ze Hole, met Eric Erlandson op sologitaar, drummer Caroline Rue en bassist Jill Emery.

Als een pitbull bijt ze zich vast in agenten en labeleigenaren en slaagt erin geld voor een singleopname los te weken bij een kleine platenmaatschappij.

Hole valt op door ruige optredens en het tij zit mee. Een golf van creatieve expressie welt op uit de krochten van relatief kleine steden als Olympia en Washington D.C., in navolging van Seattle, waar het Sub Pop label veel alternatieve bands contracteert. Een daarvan is Nirvana, de band van zanger Kurt Cobain. Hij is een vriendelijke, wat eenzelvige jongen met blond haar en hypnotiserende blauwe ogen waarin Courtney verdrinkt, als ze hem in 1989 na een Nirvana optreden in een club in Portland ontmoet. Het blijft bij een flirt, maar als zij elkaar twee jaar later weer zien slaat de vlam in de pan, althans, daarvoor zorgt Courtney.

Nirvana heeft bij een groot label hun tweede plaat uitgebracht, *Nevermind*, dat een doorslaand succes wordt. « *We bonded over pharmaceuticals* », vertelt Courtney aan Nirvana biograaf Michael Azerrad. Haar pillen en heroïne zijn een probaat middel tegen de maagpijn die Kurt al sinds tijden heeft. En haar overrompelende persoonlijkheid die overal het middelpunt van de aandacht opeist, biedt de verlegen muzikant een veilige beschutting tegen de boze buitenwereld. Na het (hier legendarische) Nirvana-concert in Paradiso in november 1991 zijn de twee tegenpolen onafscheidelijk. Courtney neemt als een moederkloek en stormram de in zijn jeugd verwaarloosde Kurt in bescherming tegen fans en journalisten en redt hem meermalen van een overdosis.

In februari 1992 trouwen ze op Hawaï: Kurt in pyjama en Courtney met een nog niet zichtbare, maar zwangere buik. Op 19 augustus bevalt ze van Frances Bean in hetzelfde ziekenhuis waar Kurt

Courtney Love in de H/W 2013-14 - campagne van Saint Laurent by Hedi Slimane.

« HOE VAAK ROCK BOTTOM OOK WORDT BEREIKT, COURTNEY WORSTELT ZICH KEER OP KEER NAAR BOVEN »

poogt af te kicken. Voor enkele weken wordt de zuigeling uit huis geplaatst en ondergebracht bij Courtney's halfzus, terwijl het echtpaar in *rehab* gaat. Begin 1993 neemt het gezin zijn intrek in een kast van een huis aan de rand van Seattle, de stad die dan als centrum van de grunge geldt, met bands als Soundgarden, Alice in Chains, Screaming Trees en Pearl Jam. Van Nevermind zijn inmiddels meer dan zeven miljoen exemplaren verkocht. Nirvana, ongewild mainstream, wordt in de alternatieve scene als *sell out* beschouwd. De media storten zich op Kurt, dezelfde media waarin Courtney haar ongenoegen spuit over journalisten die onwelgevallig over haar schrijven. Ook Kurt laat zich niet onbetuigd. Doodsb bedreigingen worden ingesproken op de voicemail van de auteur van een beoogde Courtney biografie, getuige Nick Broomfields documentaire *Kurt & Courtney*. Kurt raakt vervreemd van zijn oude vrienden doordat hij zich laat meeslepen door het claimende gedrag van Courtney, die zijn vrienden van de gastenlijst verwijdt en nauwelijks bij hen thuis toelaat. Hij gaat nog meer heroïne gebruiken en sluit zichzelf dagenlang op.

PITBULL

Maar er is werk aan de winkel. De fans verwachten opvolgers van Nevermind en Hole's eerste album *Pretty On The Inside*. Courtney moet op zoek naar een nieuwe drummer (ontslagen) en bassist (vertrokken), plekken die worden ingenomen door Patty Schlemel en Kristen Pfaff. Het viertal neemt *Live Through This* op; de release staat gepland voor april 1994. Ook Nirvana duikt de studio in voor het album *In Utero*. Eind 1993 verhuist de Cobain-family naar een landgoed in Madrona, een welgestelde wijk in Seattle. Daar voltrekt zich het drama dat de muziekwereld schokt: Kurt Cobain wordt op 8 april gevonden, met een kogel in het hoofd, een geweer op de borst en een afscheidsbrief aan zijn fans en gezin. Eerder dat jaar is hij in een ziekenhuis in Rome, tijdens een Europese tournee, met vijftig pillen in zijn lijf al van een wisse dood gered. Dit keer is iedereen te laat. Heftige speculaties volgen: is het zelfmoord of moord in opdracht van Courtney? De samenzweringstheorie wordt in de publiciteit gebracht door nota bene haar vader (die er twee boeken over schrijft) en een door haarzelf ingehuurd privédetective. Maar deze wordt door andere ingewijden ontkend. Een week na Kurts dood verschijnt *Live Through This*, de plaat die rockblad SPIN uitroept tot *Best Album of The Year*. Hij zal Hole internationale faam bezorgen. Tweeënhalve maand later wordt bassist Kristen Pfaff dood aangetroffen in haar badkuip: een overdosis. Desondanks gaat Hole met een vervangende bassist een jaar

lang op tournee, net na de tweede verjaardag van Frances Bean. Courtney stort zich in affaires en relaties met diverse muzikanten en andere celebrity's, waaronder Edward Norton, en wordt het jaar erop door regisseur Milos Forman gecast als de vrouw van *Hustler* tycoon Larry Flint in *The People vs. Larry Flynt*, een rol die haar een Golden Globe nominatie en diverse prijzen oplevert. In 1998 verschijnt *Celebrity Skin*, Hole's meest poppy en succesvolle album. Maar tegelijkertijd gaat het bergafwaarts met haar persoonlijke leven, dat beheerst wordt door drugs en schandalen. Courtney wordt een *court case*: meermalen verschijnt ze voor de rechter wegens wangedrag; ze wordt tot twee keer toe uit de ouderlijke macht ontzet en opgenomen in afkickklinieken. Hole wordt ontbonden. Maar hoe vaak *rock bottom* ook wordt bereikt, de pitbull in Courtney worstelt zich keer op keer naar boven. Ze maakt een (weinig succesvol) soloalbum en verkondigt via sociale en traditionele media luidkeels haar mening over van alles en iedereen, onder wie de andere leden van Nirvana en Frances Bean, nu 21 jaar, die als tiener besluit te brouilleren met haar moeder.

SPECULATIES

Ups en downs volgen elkaar op: drugsuitspattingen en rehab, plastische verbouwingen, jetsettefeesten en publiekelijk uitgevochten vetes. Wanneer de halve wereld Mrs Love Cobain als vergane glorie beschouwt popt de *rock goddess* in haar in 2010 weer op, met nieuwe plaat, bandleden en wereldtournee. Drie jaar later vraagt Hedi Slimane Courtney, met onder anderen Marilyn Manson en Sonic Youth's Kim Gordon, als campagneboegbeeld voor de herfst/wintercollectie 2013 van Saint Laurent Paris. In dramatische poses vertoont Love zich aan de wereld; op één van de portretten draagt ze een kroontje, als knipoog naar de cover van *Live Through This*. (Frances Bean Cobain stond drie jaar geleden ook voor de lens van Slimane. Een prachtige jonge vrouw met grote kijkers, uiterlijk de perfecte mix van Courtney en Kurt.) De langverwachte autobiografie (via uitgeverij Harper Collins), vaak uitgesteld maar door Courtney plechtig beloofd eindelijk in december 2013 te zullen verschijnen, staat nu gepland voor 2016, leert navraag. Tot nader order afgelast? De tijd en C's Instagram-, YouTube- en Twitterberichten zullen het leren. Speculaties over een Hole reünie blijven geruchten. Voorlopig kunnen we vooruit met dit voorjaar – door Courtney – uitgelekte tracks van de al jaren beloofde plaat. Eén ervan heet *You Know My Name*. Voor naamsbekendheid heeft ze met hart en ziel gevochten. En dat we haar nimmer vergeten, daarvoor zal *the old trooper* zorgen. Geen discussie mogelijk.